

РЕШЕНИЕ

№ 4391

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: М.А П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разгледа докладваното от М.А П. ИЛЕВА Гражданско дело №
20221110102079 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

„Топлофикация София“ ЕАД е предявило искове по чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.150 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу М. С. П., Е. Б. П. и Р. Б. П. за осъждането им да платят разделно, по 1/3 част всеки един от тях (съгласно изменение по реда на чл.214, ал.1 ГПК, допуснато в първото открито съдебно заседание) от следните суми : сумата от 4661,14 лева – цена за доставена топлинна енергия за периода м.05.2018г. – м.04.2020г. до имот на адрес : гр. София, ж.к. „М*“, бл.97, вх.Б, ет.2, ап.28, ведно със законната лихва от 17.01.2022г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, сумата от 791,52 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 15.09.2019г. – 17.11.2021г., сумата от 44,10 лева – цена за услуга дялово разпределение за периода м.11.2018г. –м.04.2020г., ведно със законната лихва от 17.01.2022г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане и сумата от 9,33 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за периода 31.12.2018г. – 17.11.2021г.

Ищецът твърди, че ответниците са клиенти на доставена топлинна енергия за посочения имот и период. Продажбата на топлинна енергия от ищеца на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществявала при публично известни Общи условия. Разпределението на топлинна енергия в сградата - етажна собственост, в която се намирал процесният имот, ставало по системата на дялово разпределение, извършвано за процесния период от "Нелбо" АД. Консумираната топлинна енергия се заплащала на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и изравнителни сметки след отчитане показанията на измервателните уреди. Било налице неизпълнение на задължения съгласно предвидените в ОУ срокове за плащане на цена за доставена топлинна енергия и задължения за извършено дялово разпределение.

Ответниците са подали отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорват исковите по основание и размер. Оспорват наличие на облигационно правоотношение между страните. Позовават се на изтекла погасителна давност при приложение на тригодишен давностен срок спрямо вземанията, възникнали преди 19.01.2019г. Оспорват в имота да е доставена топлинна енергия на претендираната стойност.

Третото лице – помагач на страната на ищеца – "Нелбо" АД, е взело становище, че

дяловото разпределение в сградата по местонахождение на процесния имот е извършено съобразно изискванията на закона.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените искове, възразенията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

По исковете за цена за доставена топлинна енергия и за иска за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху посочената главница :

От приетия като доказателство нотариален акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижим имот за мероприятия по Закона за териториалното и селищно устройство № 119, нот. д. № 519 от 1979г., издаден на името на Е- Х.а П., в който е отразено, че цената на отстъпения имот в общ размер от 10555 лева се покрива и от собствени средства от получаващия обезщетението в размер на 4555 лева и разрешен заем от ДСК в размер на 6000 лева съдът приема, че процесният имот е придобит в режим на съпругеска имуществена общност между Е. П. и нейния съпруг С.Ц. - арг.чл.19, ал.1 СК (обн. ДВ бр.41 от 1985г., вр. пар.4 ПР на същия СК, отм.) и ППВС № 5/31.10.1972г.

От приетото като доказателство удостоверение за наследници на С.Ц. се установява, че същият е починал на 02.03.1988г., като призвани да го наследят са съпругата му Е. Ц. и двамата му синове – П.С. П. и Б. С. П.. От удостоверение с вх. № 1220 от 1989г. на Шести Софийски районен съд (л.15 от делото) се установява, че П.С. П. се е отказал от наследството на С. П. Ценев. При това съдът приема, че наследници на С.Ц. са съпругата му и единият от синовете му – Б. П. – арг. чл.53 ЗН, вр. чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗН. Видно от приетия като доказателство нотариален акт за дарение на недвижим имот № *, том XIV, дело № *89г., Е- Ц. е дарила на сина си Б. П. $\frac{3}{4}$ ид.ч. от процесния имот. При това съдът приема, че след извършеното дарение целият имот е бил притежаван от Б. П., като $\frac{3}{4}$ ид.ч. от имота е придобита по дарение от майка му и $\frac{1}{4}$ ид.ч. от имота - по наследствено правопримство от баща му. Установява се, че на 21.08.2020г. Б. П. е подал молба – декларация до топлопреносното предприятие за промяна на партидата на свое име – л.16 от делото. Няма данни и твърдения Б. П. да се е разпореждал с правата си върху имота или на друго основание да е губил правото си на собственост върху процесния имот, поради което съдът приема, че Б. П. е бил собственик на процесния имот от началото на процесния период до настъпване на неговата смърт на 23.11.2019г., видно от приетото удостоверение за наследници. След това имотът е придобит от неговите наследници, които са ответниците по делото – съпругата му М. П. и двете му деца – Е. П. и Р. П., като всеки един от тях придобива по $\frac{1}{3}$ ид.ч. от имота (чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗН). При това съдът приема, че първоначално Б. П. е бил клиент на ТЕ за битови нужди, а след неговата смърт – ответниците по делото - арг. чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ. При това ищецът, от една страна, и установените клиенти на ТЕ – от друга, са обвързани от облигационно правоотношение с източник договор за продажба на топлинна енергия, която се извършва при публично известни Общи условия на топлопреносното предприятие за продажба на топлинна енергия за битови нужди - чл.150, ал.1 ЗЕ, като през процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР.

Не е спорно, а и от приетото заключение по съдебно – техническа експертиза, се установява, че в сградата - етажна собственост, в която се намира имотът, разпределението на топлинна енергия става по системата на дялово разпределение съгласно чл.139 ал.1 ЗЕ, което за процесния период е извършвано от третото лице - помагач. Установява се още, че консумираната топлинна енергия е заплащана чрез месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноска в края на отоплителния сезон - чл.155, ал.1, т.2 ЗЕ. Месечната дължима сума за топлинна енергия се формира от ищеца - продавач на топлинна енергия, въз основа на прогнозен дял (съответния дял за имота от консумираната топлинна енергия през предходния отчетен период). След отчет на средствата за дялово разпределение търговецът, който извършва дяловото разпределение, изготвя изравнителна сметка, която отчита разликата между прогнозното и действително потребеното количество топлоенергия и продавачът изготвя фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Така за съответния отчетен период се отчита реално доставеното количество топлинна енергия и съобразно начислените до този момент суми по прогнозна консумация се определя сума за доплащане или сума за възстановяване на купувача - клаузата на чл.32 от ОУ, действали през

процесния период.

Според заключението на вещото лице през процесния период в имота е ползвана и начислявана ТЕ за отопление на имот, ТЕ за подгряване на вода и ТЕ, отдадена от сградната инсталация. В имота са били монтирани 4 бр. радиатори, на които има монтирани топлинни разпределители и термостатни вентили, като дяловото разпределение през процесния период е извършвано въз основа на реален отчет от тези отоплителни тела. ТЕ за подгряване на вода е отчитана на база реален отчет от показанията на 1 бр. технически изправен и узаконен водомер. ТЕ, отдадена от сградната инсталация при определен отопляем обем от 196 куб.м., е изчислена съобразно нормативните изисквания в областта на енергетиката.

Според заключението на вещото лице стойността на реално потребеното количество топлоенергия за процесния период е в размер на сумата от 4560,46 лева, формирана като разлика между фактурираните задължения за периода по прогнозна консумация в размер на 4917,20 лева и резултатът от изравнителните сметки за периода, който е сума за възстановяване в размер на 356,74 лева.

Плащане на задълженията не се твърдят и не се установяват.

През процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР, съгласно които клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия, определени по прогнозна консумация в 45 – дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят – чл.33, ал.1 ОУ, като след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки топлопреносното предприятие издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите, определени по прогнозна консумация, и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки - (чл.32, ал.3 ОУ), които задължения клиентът е длъжен да заплати в срок от 45 дни от периода, за който се отнасят (чл.33, ал.2 ОУ). Само ако последните задължения не са платени в определения срок – 45 дни от срока, за който се отнасят, тогава клиентът дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва – чл.33, ал.4 ОУ.

От горното следва, че топлопреносното предприятие не начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва върху задължения, определени по прогнозна консумация за периода, в който са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР.

Предвид обстоятелството, че общата фактура за всеки отчетен период през процесния период е издадена на 31 – ви юли за съответната година след приключване на отоплителния сезон, то за процесния период клиентът на ТЕ е изпаднал в забава за плащане на задълженията за цена за топлинна енергия. Определен на основание чл.162 ГПК, размерът на обезщетението за забава в размер на законната лихва през процесния период върху главницата възлиза на сумата от 774,42 лева.

По възражението за погасителна давност:

Задълженията за заплащане за цената на потребена топлоенергия са периодични плащания по смисъла на чл.111, б. “в” ЗЗД, поради което по отношение на тях е приложим тригодишният давностен срок (в този смисъл Тълкувателно решение № 3/2011г. по тълк.д.№ 3/2011г., ОСГТК на ВКС). Давността започва да тече от настъпване на изискуемостта на вземането – чл.114, ал.1 ЗЗД, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало – чл.114, ал.2 ЗЗД. За процесния период са действали Общи условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР, и съгласно уговорения срок за плащане на задълженията, следва, че изискуемостта на вземането за цена за топлинна енергия възниква след изтичане на 45 дни, считано от края на месеца, за който се отнася плащането, от който момент започва да тече и погасителната давност – арг. чл.114, ал.1 ЗЗД.

Следва да се отбележи, че издаването на фактура по чл.32, ал.3 ОУ за целия отчетен период, в която се отразява окончателният размер на дължимите през отчетния период суми въз основа на прилаганата система на плащане - чл.155, ал.1, т.2 ЗЕ, няма отношение към началния момент на погасителната давност, защото е уговорено цената за доставка на ТЕ да се дължи месечно - чл.32 ОУ, а не за отчетен период.

Делото е заведено с подаване на исковата молба на 17.01.2022г., поради което погасени по

давност са вземанията за периода м.05.2018г. – м.11.2018г., вкл. Непогасеното по давност вземане за периода м.12.2018г. – м.04.2020г. възлиза на сумата от 3531,68 лева, определено на база заключението на вещото лице.

На основание чл.119 ЗЗД следва да се приеме за погасено по давност и акцесорното вземане върху погасената по давност главница, поради което непогасеният размер на акцесорното вземане възлиза на сумата от 599,72 лева, определено от съда на основание чл.162 ГПК.

От горното следва, че искът за главницата следва да се уважи до сумата от 3531,68 лева, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане, за периода м.12.2018г. – м.04.2020г. и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер и за остатъка от периода. Искът за акцесорното вземане следва да се уважи до сумата от 599,72 лева и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер. Ответниците отговарят за така установените задължения по 1/3 част всеки един от тях – като за натрупаните задължения до 23.11.2019г. те отговарят като наследници на починалия клиент на ТЕ – чл.60, ал.1 ЗН, а след това – на лично основание като клиенти на ТЕ.

По исковете за цена за услугата дялово разпределение и за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху нея:

Клиентът на ТЕ е задължен спрямо ищеца за цената за услугата дялово разпределение - чл.22, ал.1 и чл.36 ОУ, действащи през процесния период. Съгласно клаузата на чл.36 ОУ цената за услугата дялово разпределение се формира от цената за обслужване на партидата на купувача, включваща изготвяне на изравнителна сметка, както и от цената за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на купувача. Уговорено е още, че редът и начина за заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача и се обявява по подходящ начина на купувача - чл.36, ал.2 ОУ, действали към процесния период. По делото от страна на ищеца, който носи тежестта да докаже претенцията си, не са ангажирани доказателства относно цената на посочените компоненти, които формират цената на услугата дялово разпределение. При това на основание чл.162 ГПК съдът счита, че цената за услугата дялово разпределение за процесния период възлиза на претендираната сума.

По делото не се доказва уговорен срок за плащане на цената за дялово разпределение, доколкото клаузата на чл.36, ал.2 ОУ препраща към правила, определени от ищеца, които не бяха представени по делото. Няма данни (нито твърдения) клиентът на ТЕ да е бил канен да плати сумата за дялово разпределение преди завеждане на делото - арг.чл.84, ал.2 ЗЗД. Поради това не се доказва клиентът на ТЕ да е изпаднал в забава за плащането на цената за дялово разпределение преди завеждане на делото.

Предвид горното искът за главното вземане следва да се уважи до пълния предявен размер, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане. Ответниците отговарят за така установеното главно задължение разделно - по 1/3 част всеки един от тях, като за натрупаните задължения до 23.11.2019г. те отговарят като наследници на починалия клиент на ТЕ – чл.60, ал.1 ЗН, а след това – на лично основание като клиенти на ТЕ. Искът за акцесорното вземане следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

Ищецът има право на разноски съразмерно с уважената част от исковете, като от разноски в общ размер от 580,24 лева (д. такса за завеждане на делото, депозит за вещо лице, д. такса за съдебни удостоверения и юрисконсултско възнаграждение определено от съда в минимален размер от 100 лева съгласно чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.25, ал.1 НЗПП поради невисоката правна и фактическа сложност на делото) съразмерно с уважената част от исковете на ищеца се следват разноски от 440,02 лева.

Ответниците не са поискали присъждане на разноски и такива не им се следват.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. С. П., ЕГН *****, Е. Б. П., ЕГН ***** и Р. Б. П., ЕГН *****, всички със съдебен адрес : гр. София, ул. „С“ № 6, ет.3, ап.7 – адв. М. Х., да платят на “Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. “Ястребец” № 23 Б, на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, разделно, по 1/3 част всеки един от тях от следните суми : сумата от 3531,68 лева - цена за доставена топлинна енергия за периода м.12.2018г. – м.04.2020г. до имот на адрес : гр. София, ж.к. „М“, бл.97, вх.Б, ет.2, ап.28, ведно със законната лихва от 17.01.2022г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, сумата от 599,72 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 15.09.2019г. – 17.11.2021г. и сумата от 44,10 лева – цена за услуга дялово разпределение за периода м.11.2018г. –м.04.2020г., ведно със законната лихва от 17.01.2022г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цена за доставена топлинна енергия за разликата до пълния предявен размер от 4661,14 лева и за периода м.05.2018г. – м.11.2018г., вкл., иска за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху цена за топлинна енергия за разликата до пълния предявен размер от 791,52 лева, както и изцяло иска за сумата от 9,33 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху цена за услуга дялово разпределение за период на забавата 31.12.2018г. – 17.11.2021г.

ОСЪЖДА М. С. П., ЕГН *****, Е. Б. П., ЕГН ***** и Р. Б. П., ЕГН *****, всички със съдебен адрес : гр. София, ул. „С“ № 6, ет.3, ап.7 – адв. М. Х., да платят на “Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. “Ястребец” № 23 Б, на основание чл.78, ал.1 ГПК, разделно, по 1/3 част всеки един от тях от сумата от 440,02 лева – разноси.

Присъдените в полза на ищеца суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN : BG48SOMB 9130 1011 2533 02, BIC : SOMBBGSF, „Общинска банка” АД, ФЦ „Красно село”.

Решението е постановено при участието на привлечено от ищеца трето лице - помагач "Нелбо" АД, ЕИК 175367099, с адрес за призоваване : гр. София, ул. „Хайдушка гора“ № 58.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____